

De IJsselmeerronde 2011

25 juni zou de grote dag worden. Verder dan de Elfstedentocht was ik nooit gekomen en dat was me toen erg tegengevallen... waar begin ik aan???

De week voor 25 juni was het slecht weer: regen en wind teisterden de Nederlanden. Na overleg tussen de lange-afstand-goeroes werd er besloten de rit uit te stellen. Ik stuurde Frans nog effe een mailtje dat het watjes zijn..... maar ik was heel blij dat het die zaterdag niet door zou gaan.

9 juli zouden we een nieuwe kans krijgen. Trots als ik was vertelde ik mensen dat ik 300km zou gaan fietsen. Iedereen verklaarde me gek...

Vrijdag de dag van de voorbereiding. Ik wilde zeker geen hongerklop krijgen dus ik naar de winkel een voorraad eten aanleggen: broodjes, repen, Redbull, pakjes en blikjes drinken, sportdrank, appels, bananen, vloeibare voeding, Milky Way,... alles werd in de strijd gegooid om die "rotafstand" te overbruggen.

Zaterdagochtend 4uur: de wekker ging. De nacht was kort want er was toevallig een feestje in de straat tot 2 uur. Versuft bleef ik nog even in bed liggen. Oeps kwart voor vijf ineens. Bed uit, spullen pakken en hup de auto in.

Hoe lang was dat niet geleden dat ik om 5 uur 's ochtends het nieuws hoorde op de radio. Ik probeerde een appel door de strot te duwen, maar mijn maag sliep nog diep en ik liet t bij een paar hapjes.

Rond half 6 kwam ik aan op het plein in Emmeloord, dat er nog stil en verlaten bij lag. Ik was in ieder geval ruim op tijd en kon nog even wakker worden.

Tien minuten later was wegkapitein Frans de eerste die mij gezelschap kwam houden. Iets later kwamen de andere helden aan. Allemaal afgetraind en vele kilometers in de benen. Ineens sta je dan tussen de specialisten van de +200km. Ook onze 2 vrijwilligers Willem en Marie-Jose, beiden TOPPERS, waren aanwezig met de bus van Profyto. Het was fris, maar de voorspelde regen zat er nog niet aan te komen dus ik gooide een deel van het eten en mijn regenjasje in de bus. Optimist !

6u stipt was iedereen er. We vertrokken richting Lelystad. Ik besloot om me voor 1 keer om te dopen tot Nederlander en koos bewust voor het woord "zuinig". Ik startte achteraan, en daar wilde ik ook graag blijven, niet wetend wat de afstand met me zou brengen. Ik nestelde me veilig achter de brede rug van Jan Vegterlo en begin gelijk ook maar te eten. Want ineens was mijn maag wakker en ik wilde geen meter honger hebben.

Net voor de Ketelbug stonden onze Urkse vrienden ons op te wachten en we kregen ook nog Paul achter ons aan, die de start gemist had. Achteraf geen toeval, elke stop was hij de laatste die de fiets nam.

We gingen de Ketelbrug over en tot mijn grote verbazing reden we iets verder een smal fietspadje op. Dit fietspadje was mijn eerste onbekende, we reden naast grote windmolens en kwamen zelfs

tussen koeien in te rijden. Dat gaf mij als Belg zijnde, echt zo'n Hollands gevoel. Even vergat ik mijn vaderland en droomde ik van een land met molens, koeien en een regering. Mijn dromen werden snel weer werkelijkheid, want ook in dat land met koeien, windmolens en een regering regende het wel eens. En nog geen beetje. De weg van Lelystad naar Almere legden we af in het gezelschap van regendruppels en ik veranderde van een optimist in een natte optimist.

8u20: Almere, we reden de parking van de Mac Donalds op om daar te genieten van een lekker warm bakje koffie. Helaas, het personeel was nog niet wakker, tot grote ontevredenheid van menig rijders. Mijn etenszakje was op en ik laad weer een deel over van het busje naar mijn bevoorradingszakje. Erg "verstandig" als ik ben trek ik daar ook maar mijn regenjasje aan. Gerard riep: "Op naar Hoorn jongens voor bakje." en we vertrekken richting Amsterdam.

De weg naar Hoorn verliep door Amsterdam, een voor mij best onbekende stad. Onderweg klaarde het weer wel op en kregen we weer hoop. Nat waren we al wel, en of we zin hadden in koffie....

Het duurde niet lang voor we in Amsterdam waren, maar voor mijn gevoel duurde het heel lang voor we er weer uit waren. Kanaaltje hier, weggetje daar. Vooraan reden ze een mooi tempo. Maar achteraan was het na iedere bocht flink optrekken en ik merkte op dat er enkele mensen flink last begonnen te krijgen. Dus ik even naar voor gescheurd om dit te melden. Vooraan bepaalde Eddy haast de hele dag de wetten, en reed samen met Jaap kilometers op kop. Jaap en Eddy, onze Gert Jacobs'en die dag zette ons zonder morren uren lang uit de wind.

Net Amsterdam uitgereden kregen we gezelschap van Jaques, een vriend van toerkapitein Frans. Hij loodste ons zonder problemen naar onze stop in Hoorn. Dan met regenjas aan, en dan weer een stukje zonder. Onze Urkse vriend Mo kreeg een lekke band, die professioneel werd vervangen door Roelof. We reden door mooie dorpjes en deden ook Volendam aan.

In Hoorn bleek dat onze 2^e stop weer gepland was bij de Mac, die deze keer al wel open was. Het was tenslotte ook al middag. We zetten ons en wachtten op de koffie. Echter bij de Mac kunnen ze veel sneller hamburgers bakken dan koffie zetten. De koffie smaakte wel goed, ook al omdat we er al uren naar uit gekeken hadden. We waren nu half en het ging me nog best goed. Op naar deel 2, althans als Paul klaar is.

Ook nu weer gidste Jaques ons naar Den Oever. Vlak na ons vertrek in Hoorn merkte ik dat de motor ging sputteren. Ow ow nu al.... Dan maar wat broodjes naar binnen werken. Gelukkig had ik ook mijn geheime wapens bij me: milky way en mijn vloeibaar eten. Het duurde enige tijd voor ik weer een beetje helder was en al snel kwamen we in Den Oever aan, waar we stopten om afscheid te nemen van Jacques. Ik nam mijn laatste eten uit de bus en verheugde mij op het aangekondigde soepje in Zurich.

Het was intussen warm geworden en de regenjasjes hadden al lang plaats gemaakt voor shirts met korte mouwen. We naderden de Afsluitdijk en als bij wonder bleek dat we de wind volledig in de rug hadden. Was me dat een meevaller !!! Op de dijk bleek dat er opeens groepjes waren ontstaan. Ieder op zijn tempo reden we naar Zurich. De traagste groep reed 40 per uur en de snelle mannen kwamen aan 55-60 per uur. Met ongeveer 200km in de benen kan dat al tellen.

Zurich, eindelijk bekend terrein voor een tijdrijder. Ik ging meteen aan de soep en velen volgden mij. Toerkapitein Frans maakte zich zorgen over de verdeling van het kopwerk en de snelheden en daarmee gepaard gaande fitheid, waarmee sommigen -daarvoor uit de wind gezet door oa onze Gert Jacobs'en, Jaap en Eddy- de Afsluitdijk "overvlogen". Het kopwerk moest meer verdeeld worden, en zeker nu we nog een pittig eindje door Friesland moesten met tegenwind.

Alweer na het vertrek in Zurich een serieuze dip voor mij... duurde de pauzes te lang? Ik weet t niet maar deze keer had ik nog flink moeite om te volgen. Op kop rijden was t laatste waar ik nog aan dacht, maar met mij vele anderen. Echter onze urkse vrienden hadden nog energie genoeg en reden een pittig tempo. We deden plaatsen aan als Makkum en Molkwerum en toen we door Warns reden begon mijn energiepijl weer toe te nemen. In Riis moesten we plots stoppen voor een Urkse collega met spaakbreuk. Erg vervelend vond ik dat niet en mijn blikje cola ging de bidon in. Niet veel verder reden we door Lemmer en namen we afscheid van onze Urkse vrienden.

Ik kikkerde helemaal op en hoe dicht er we bij Emmeloord kwamen, hoe beter ik me begon te voelen.

Ook Bert had steeds meer zin in de barbecue die hem te wachten stond in Marknesse en we moesten hem flink intomen.

In Emmeloord aangekomen stonden onze secretaris Ronald en de familie Top ons op te wachten en genoten we nog van een drankje. Besloten werd dat we deze tocht volgend jaar weer gaan rijden en we hopen dan op nog meer deelnemers en gezelligheid !

Dank aan toerkapitein Frans, Profyto en Willem en Marie-Josee voor de goede begeleiding onderweg! Alle rijders: dank voor de gezelligheid en gefeliciteerd met jullie topprestatie!

Tom